

[Ministeren for Grønland.]

meget store, og problemernes løsning vil stille ret store krav, ikke alene økonomiske men også arbejdsmæssige, til gennemførelsen af det til uddannelsessystemets udbygning fornødne byggeri.

Grøndahl: Jeg takker den højtærede minister for svaret, men jeg vil alligevel have lov til at komme med nogle yderligere bemærkninger.

Jeg er klar over, at den forcerede udvikling med det meget byggeri og det tekniske har været skyld i, at der i øjeblikket er et overmål af danske hervedefra beskæftiget i Grønland. Det kan vel ikke være anderledes. Men der er f. eks. et spørgsmål som lærerspørgsmålet. Jeg har ladet mig fortælle — jeg ved ikke, om det er rigtigt — at lærerlønningerne er forskellige hervede og oppe i Grønland, således at de grønlændere, der kommer herved og får læreruddannelse, mange gange søger tilbage her til Danmark i stedet for at blive oppe i Grønland. Det er måske et spørgsmål, som den højtærede minister vil have sin opmærksomhed henvendt på.

Jeg er fuldt ud enig med den højtærede minister med hensyn til det udvidede skolebyggeri og undervisningen, det er grundlaget for alting; men jeg vil gøre opmærksom på en ting som f. eks. håndværkeruddannelsen. Så vidt mig bekendt er der ingen lærlingelov i Grønland, derfor kan det måske knibe med denne gren af uddannelsen, og hvis der fremover skulle være for ringe tilgang af lærlinge, vil jeg mene, at en håndværkerskole med fordel kunne indrettes deroppe.

Lægeindsatsen fra vor side har vel faktisk fordoblet indbyggerantallet i Grønland. Nu har vi en selvfølgelig pligt til at sørge for en ordentlig levestandard for den øgede befolkning; men mon ikke det er grebet forkert an, idet der er brugt millioner til byggeri, som masser af grønlændere endnu ikke bryder sig om at bo i, og som også er alt for dyrt for dem, og så skal vi bagefter til at lære dem at tjene tilstrækkeligt med penge til at betale alt dette? Mon vi ikke først gennem erhvervsudbygning skulle have lært dem at tjene pengene, så kunne de få de fine boliger bagefter?

Jeg vil gerne pege på en erhvervsgren, der kan blive af enorm betydning for Grøn-

land. Det er havfiskeriet. Det nuværende kyst- og fjordfiskeri er i modsætning til havfiskeriet et spild af tid og kræfter. Grønlænderne producerede i 1956 20 000 t fisk, medens Tyskland alene med 3 både producerede 60 000 t, og Portugal producerede mange gange mere.

Nu er vi i den lykkelige situation, at verdens dygtigste ishavsfiskere og bankefiskere findes inden for vort eget samfund. Jeg tænker på færingerne.

Formanden: Taletiden er udløbet. Der er kun 2 minutters taletid.

Grøndahl: Kan jeg ikke få lov at blive færdig?

Formanden: Det må være meget kort.

Grøndahl: Ja, jeg er straks færdig. Jeg tænker på færingerne. Nu er forholdet oven i købet, at hvert år tager mellem 1 000 og 2 000 færinger tjeneste hos andre nationer og driver havfiskeri. Lad færingerne få så gode forhold, som det er muligt at give dem i Grønland også med hensyn til at lande fisk dér, lad færingerne oplære og vejlede grønlænderne i storstilet ishavsfiskeri. Grønlænderne accepterer gerne færingerne som vejledere. Fiskerigdommen er jo lige uden for Grønlands dør, og den løber fremmede nationer af med i øjeblikket. Vi kan slå to fluer med ét smæk ved det, jeg har anført. Vi kan afhjælpe arbejdsløsheden på Færøerne, og vi kan få oplært vore venner grønlænderne til det erhverv, der burde være deres fremtidige hovederhverv, havfiskeriet.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): Det er naturligvis fuldstændig rigtigt, som det ærede medlem hr. Grøndahl udtrykker sig, at erhvervsudviklingen er såre vigtig. Det er også rigtigt, at grønlænderne efterhånden skal ud at fiske på bankerne. Der er allerede forberedelser i gang for at dette kan ske, men der skal en vis uddannelse til for at gå til havs både på den ene og den anden måde. Med hensyn til samarbejdet med færingerne kan jeg svare, at dette allerede med held er i gang og har været det i de sidste 2-3 år. Men vi må huske på, at sundhedsvæsenet har jo faktisk haft første